

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/201/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216206866
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6216206866.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu Y. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. T., E. 3, právne zastúpenému JUDr. Alanom Zvarom, advokátom so sídlom Veľký Krtíš, SNP 1/A, proti žalovanej F. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. Q., P. O. X. XXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Denisou Veselou, advokátkou, so sídlom Veľký Krtíš, Mierová 1, o vyporiadanie členského podielu v bytovom družstve, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/165/2016-345, zo dňa 26. 03. 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku II., vo výroku IV. a vo výroku V. potvrdzuje.
- II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že :

„I. Súd z a s t a v u j e konanie o zaplatenie 3.200,- Eur.

II. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 9.300,- Eur titulom vyporiadania hodnoty členského podielu družstevného bytu č. 128, na 8. poschodí v bytovom dome súp. č. XXX, na ulici P.O. X. 23 vo Veľkom Q. ,zapísaný na LV č. XXXX pre obec a k.ú. Veľký Krtíš, vedený na Okresnom úrade Veľký Krtíš, katastrálny odbor, v bytovom družstve - Stavebné bytové družstvo, O. 18, 990 01 Veľký Krtíš.

III. Súd vzájomnú žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

V. Súdna znalkyňa Ing. arch. Dana Černíková m á nárok na znalečné v plnom rozsahu voči žalovanej.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 12.500,- Eur a to právnym titulom vyporiadania členského podielu v bytovom družstve - Stavebné bytové družstvo, O. XX, Veľký Krtíš a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právo spoločného nájmu družstevného bytu bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 11C 19/2016 zo dňa 03. 05. 2016, právoplatným a vykonateľným dňom 23. 06. 2016. Podľa rozhodnutia sa žalovaná stala nájomcom bytu. BSM bývalých manželov (sporových strán) nebolo do troch rokov od zániku manželstva vyporiadané a nastúpila zákonná domnienka, že členský podiel je v podielovom spoluvlastníctve rozvedených manželov a podiely bývalých manželov sú rovnaké. Žalovaná k podanej žalobe uviedla, že žalobcovi patrí zostatková hodnota členského podielu v bytovom družstve, pretože do predmetu vyporiadania nemožno zahrnúť družstevný byt, ale len členský podiel, ktorý nie je vecou, ale inou majetkovou hodnotou. Zostatková hodnota členského podielu predmetného bytu je vo výške 550,38 Eur, pretože byt je naďalej majetkom SBD Veľký Krtíš.

3. Vzhľadom na spornosť tvrdení strán sporu, prvostupňový súd uznesením č. k. 2C/165/2016-200 zo dňa 04. 04. 2018 ustanovil do konania Ing. arch. E. Z. znalkyňu z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností. Predmetom znaleckého dokazovania bolo určenie trhovej (obvyklej) hodnoty členského podielu predmetného družstevného bytu. Súdna znalkyňa doručila súdu znalecký posudok č. 22/2018 zo dňa 30. 08. 2018. Znalkyňa vypracovala znalecké zhodnotenie ku dňu 23. 06. 2016 vychádzajúce z obsahu súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 2C 165/2016. Znalkyňa ustálila všeobecnú hodnotu predmetného bytu v pôvodnom technickom stave ku dňu 23. 06. 2016 výškou 18.600,- Eur (po zaokrúhlení) a v súčasnom stavebno-technickom stave ku dňu 23. 06. 2016 (po zaokrúhlení) vo výške 22.600,- Eur.

4. Vykonaným dokazovaním mal prvostupňový súd za preukázané, že sporové strany dňa 01. 09. 1979 uzatvorili manželstvo pred Matričným úradom mesta Veľký Krtíš, čím po vzniku manželstva nadobudli spoločné užívacie právo k družstevnému bytu č. XXX, na 8. poschodí v bytovom dome súp. č. XXX na ulici P. O. X. č. XX vo Veľkom Q. (ďalej len „družstevný byt“). Sporové strany získali právo užívať byt na základe Dohody o odovzdaní a prevzatí bytu spísanej do zápisnice medzi Stavebným bytovým družstvom Veľký Krtíš a žalobcom. Užívateľom bytu v čase podpísania dohody bol žalobca a žalovaná. Dňa 16. 02. 1982 stranám vzniklo právo spoločného nájmu družstevného bytu manželov k predmetu nájmu a možnosť predmetný byt užívať v súlade s čl. 45 Stanov SBD Veľký Krtíš. Manželstvo žalobcu a žalovanej bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 6C 410/1992 dňa 30. 10. 1992, právoplatný dňa 19. 11. 1992. Označeným rozsudkom súd upravil vyživovaciu povinnosť žalobcu voči maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva. Zaniknuté BSM po rozvedení manželstva nebolo vyporiadané dohodou bývalých manželov (sporových strán) a ani rozhodnutím súdu, pretože do troch rokov od zániku BSM na súd nebol podaný návrh bývalých manželov na súdne vyporiadanie. Žalovaná predmet spoločného nájmu užívala samostatne od rozvodu manželstva až do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11C/19/2016-30 zo dňa 03. 05. 2016, t. j. do dňa XX. 06. 2016, ktorým súd zrušil právo spoločného nájmu družstevného bytu a určil, že žalovaná ako členka bytového družstva SBD Veľký Krtíš sa stala nájomcom predmetného bytu. Žalovaná vynaložila do opráv a na údržbu bytu (výmena plastových okien plávajúcej podlahy, stierky) investície. Za dodávku a montáž plastových okien REHAU uhradila firme Č&T J. Z. OKNO PLUS so sídlom Lučenci sumu 1.991,20 Eur (59.987 Sk). Družstevný byt aktuálne spravuje SBD Veľký Krtíš a na byte neviazne žiadny nedoplatok (ku dňu vystavenia potvrdenia 20.01.2017). Žalovaná uhrádzala platby za plnenia služieb a príspevky do fondu prevádzky, údržby opráv bytovému domu. Bolo potvrdené, že náklady na bývanie od roku 2008 do roku 2016 zahrňovali preddavkové mesačné platby a úhrady žalovanej, ktoré boli realizované v roku 2008 vo výške 1.358,93 Eur, 2009 vo výške 1292,29 Eur, v roku 2010 vo výške 1.302,50 Eur, v roku 2011 vo výške 1.349 Eur, v roku 2012 vo výške 1.518,05 Eur, v roku 2013 vo výške 1.540,24 Eur, v roku 2014 vo výške 1.357,64 Eur, v roku 2015 vo výške 1.204,96 Eur a v roku 2016 vo výške 1.682,16 Eur. Zostatková hodnota členského podielu predmetného družstevného bytu ku dňu 31. 12. 2016 bola podľa účtovníctva SBD Veľký Krtíš potvrdená vo výške 550,38 Eur. V zmysle znaleckého posudku č. 22/2018 zo dňa 30. 08. 2018 mal prvostupňový súd za preukázané, že predmetný 3-izbový družstevný byt bol stavebne obnovený tým, že v roku 2008 boli vymenené pôvodné drevené okná za plastové s dvojitým vákuovým zasklením v obytných izbách, v chodbe aj kuchyni bola v roku 2014 a 2018 položená laminátom a podlaha. Bytový dom bol ako celok dobre udržiavaný a bol čiastočne stavebne obnovený v roku 2008, 2011-2012 (povrchové úpravy stien a podláh vchodových priestorov, klampiarske prvky strešnej konštrukcie, bleskozvod, tepelnoizolačný obvodový plášť domu, stúpacie potrubia vody a kanalizácie, balkóny). Hodnota členského podielu družstevného bytu v SBD Veľký Krtíš v čase vyporiadania ku dňu XX. 06. 2016 zodpovedala v zmysle pôvodného stavebno-technického stavu bytu v čase rozvodu manželov (strán sporu) v roku 1992 čiastke 18.640,71 Eur (po zaokrúhlení 18.600,- Eur) pri koeficiente polohovej diferenciacie 0,503. V súčasnom stavebno-technickom stave bytu (po stavebnej obnove) zodpovedá všeobecná hodnota členského podielu družstevného bytu v SBD Veľký Krtíš ku dňu vyporiadania (k XX. 06. 2016) čiastke 22.626,47 Eur (po zaokrúhlení sume 22.600,- Eur) pri koeficiente polohovej diferenciacie 0,574.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 853 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež „OZ“), § 143 Občianskeho zákonníka, § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na vec tiež aplikoval ust. § 703 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

6. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu bola v plnom rozsahu opodstatnená.

7. Konštatoval, že v predmetnej veci sa viedol súdny spor na základe žaloby žalobcu zo dňa 21. 11. 2016, ktorou žalobca žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu titulom vyporiadania polovicu všeobecnej hodnoty členského podielu k družstevnému bytu v SBD Veľký Krtíš vo výške 12.500,- Eur. Po úprave žaloby zo dňa 26. 03. 2019 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu čiastku vo výške vo výške 9.300,- Eur. Žalobca vzhľadom na závery znaleckého dokazovania netrval na žalobe v rozsahu 3.200,- Eur a súd preto konanie v tejto časti zastavil s poukazom na ustanovenie § 145 ods. 2 CSP. Ďalej predmetom konania bol spor o zaplatenie sumy 16.000,- Eur spolu s príslušenstvom pozostávajúcim zo zákonného úroku z omeškania zo sumy 8.000,- Eur počnúc od XX. 06. 2016 až do zaplatenia a náhrady trov, vedený na podklade vzájomnej žaloby žalovanej zo dňa 02. 05. 2017 z právneho dôvodu bezdôvodného obohatenia.

8. Súd prvej inštancie uviedol, že z dokazovania mal preukázané, že sporovým stranám počas trvania manželstva vzniklo právo spoločného nájmu k družstevnému bytu v zmysle Dohody o odovzdaní a prevzatí bytu spísanej do zápisnice zo dňa 16. 02. 1982. Nebolo sporné, že manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 6C 410/1992 zo dňa 30. 10. 1992, čím zaniklo ich BSM. Následne rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11C/19/2016-32 zo dňa 03. 05. 2016, právoplatným dňa XX. 06. 2016 bolo zrušené právo spoločného nájmu družstevného bytu (byt č. XXX, na 8. poschodí bytového domu súp. č. XXX na ulici P. O. X. č. XX vo Veľkom Q. zapísaný na LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie Veľký Krtíš) a žalovaná sa stala členkou bytového družstva a oprávnenou osobou byť ďalej ako nájomca užívať. BSM strán (bývalých manželov) po zániku nebolo vyporiadané dohodou a strany nepodali žalobu na súd do troch rokov od zániku na súdne vyporiadanie BSM. Prvostupňový súd konštatoval, že v zmysle § 143 OZ do BSM patrí všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva. Vzhľadom na to, že za trvania manželstva vzniklo stranám (bývalým manželom) právo spoločného nájmu družstevného bytu a spoločné členstvo v bytovom družstve, potom hodnota práv a povinností spojených s užívaním predmetného bytu predstavuje majetkovú hodnotu, ktorá je pre obe strany (bývalých manželov) spoločná. Vzhľadom na to, že zaniknuté BSM nebolo vyporiadané dohodou a ani súdnym rozhodnutím, nastúpila nevyvrátiteľná právna domnienka v zmysle § 149 ods. 4 OZ v tom, že všetky hnutelné veci sú vyporiadané medzi stranami podľa stavu, v akom ich bývalí manželia užívali pre svoju potrebu, svojej rodiny a domácnosti. Ostatné hnutelné a nehnuteľné veci sa stali podielovým spoluvlastníctvom strán (bývalých manželov) s tým, že ich podiely sú rovnaké. Uvedená zákonná domnienka sa rovnako vzťahuje na ostatné majetkové práva, kam sa zaraďuje tiež členský podiel v bytovom družstve. Prvostupňový súd uviedol, že členský podiel v SBD Veľký Krtíš ako pôvodne spoločné majetkové právo oboch sporných strán (bývalých manželov) z dôvodu právneho postupu v súdnom konaní sp. zn. 11C 19/2016 podľa § 705 ods. 2; veta 2 OZ vo vzťahu k družstvu sa stal majetkovým právom žalovanej, aj keď v čase zániku BSM členský podiel v bytovom družstve bol ešte spoločným majetkovým právom oboch sporných strán (bývalých manželov). Vzhľadom na to, že uvedená majetková hodnota po zániku spoločného členstva v bytovom družstve medzi manželmi ku dňu XX. 06. 2016 nebola vyporiadaná. Prvostupňový súd považoval právny nárok žalobcu na vyporiadanie majetkovej hodnoty tohto členského podielu za legitímny a jeho vyporiadanie prípustné v súlade s právnymi zásadami ustanovenými pre vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v zmysle § 142 ods. 1 OZ, ktoré predpokladajú rovnaký podiel bývalých manželov. Žalobcovi po zániku práva spoločného nájmu družstevného bytu, pretože sa nestal nájomcom ani členom družstva, vzniklo právo na vyrovnanie vo výške polovice hodnoty členstva v družstve, ktorú nadobudol bývalý rozvedený manžel, t.j. žalovaná. Prvostupňový súd uzavrel, že pre zohľadnenie zákonných kritérií na vyporiadanie BSM v zmysle § 150 OZ berúcich v úvahu mieru v zásluhovosti bývalých manželov a rozsah, v akom sa každý z nich pričínil o nadobudnutie a udržanie spoločnej majetkovej hodnoty nebol daný zákonný dôvod, pretože ohľadom majetku patriaceho do zaniknutého BSM po troch rokoch od zániku BSM (počnúc od 19. 11. 1995) platí zákonná fikcia rovnosti spoluvlastníckych podielov podľa § 149 ods. 4 OZ, ktorou sa prvostupňový súd pri vyporiadaní riadil.

9. Keďže prvostupňový súd považoval nárok žalobcu za právne opodstatnený, ďalej sa zaoberal spornou otázkou určenia hodnoty členského podielu k družstevnému bytu v SBD Veľký Krtíš. Konštatoval, že súdna prax sa ustálila v názore, že pri stanovení hodnoty členského podielu nemožno vychádzať zo zostatkovej hodnoty členského podielu evidovanej v účtovníctve SBD Veľký Krtíš. Postoj žalovanej, ktorá

trvala na názore, že pre vyporiadanie podielu bola relevantná majetková hodnota, ktorá sa odvíjala od hodnoty zostatku členského podielu potvrdenej SBD Veľký Krtíš ku dňu 31. 12. 2016 vo výške 550,38 Eur, považoval za úplne scestný. Rovnako za nesprávny a mylný považoval prvostupňový súd názor žalovanej, že právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11C/19/2016-32 zo dňa 03. 05. 2016, ktorá nastala dňa XX. 06. 2016, bolo súčasne rozhodnuté o prikázaní majetkovej hodnoty v jej prospech. V súdnom konaní o zrušenie práva spoločného nájmu bytu podľa § 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka neexistuje zákonný podklad na to, aby sa posudzovalo v akých podieloch sa rozdelí hodnota, ktorú predstavoval majetok patriaci do zaniknutého BSM sporových strán. V tomto konaní nie je daný zákonný priestor na finančné vyporiadanie hodnoty členského podielu k družstevnému bytu. V tejto súvislosti poukázal okresný súd na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 26/2010, a tiež na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 98/2003 zo dňa 29. 09. 2003. Súd prvej inštancie uviedol, že pri vyporiadaní nároku na vyplatenie polovice hodnoty členského podielu k bytu v bytovom družstve bolo potrebné vychádzať zo všeobecnej (obvyklej) hodnoty členského podielu ku dňu vyporiadania, t. j. ku dňu XX. 06. 2016. Všeobecnou hodnotou členského podielu sa rozumie cena, za ktorú možno v danom mieste a čase nadobudnúť členské práva k bytu porovnateľnej veľkosti, vybavenia, polohy a podobne. Obvykle sa táto cena (trhová hodnota) zisťuje porovnaním s už realizovanými predajmi a kúpami podobných bytov v danom mieste a čase. Rovnako bolo relevantné vychádzať zo zistenia všeobecnej hodnoty bytu, pretože vyčíslenie práv a povinností, ktoré sa viažu k členstvu v bytovom družstve, predstavuje kategóriu, ktorá sa pojmovo neodlišuje od všeobecnej hodnoty bytu, resp. jeho trhovej hodnoty, pretože realitný trh vôbec nerozlišuje pri stanovení kúpnej ceny bytu vo vlastníctve fyzickej osoby a ceny prevodu práv a povinností spojených s členstvom v bytovom družstve, či sa jedná o družstevný byt, alebo byt v osobnom vlastníctve osoby. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7MCdo/1/2011 zo dňa 26. 01. 2012 a na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/29/2000.

10. Súd prvej inštancie uviedol, že v predmetnej veci bola všeobecná hodnota členského podielu družstevného bytu ustálená znaleckým posudkom č. 22/2018 zo dňa 30. 08. 2018 ku dňu XX. 06. 2016, ktorým zaniklo právo spoločného nájmu rozvedených manželov na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11C/19/2016-32 zo dňa 03. 05. 2016. Znalčka Ing. arch. E. Z. stanovila všeobecnú hodnotu členského podielu k družstevnému bytu č. 128 na 8. posch. bytového domu súp. č. XXX na ulici P. O. X. č. XX vo Veľkom Q. na úrovni 18.600,- EUR. Prvostupňový súd pri určení výšky nároku žalobcu v rozsahu polovice hodnoty členského podielu k družstevnému bytu v SBD Veľký Krtíš vychádzal z tejto hodnoty členského podielu určenej znaleckým posudkom, ktorá do výšky 18.000,- Eur reflektuje stav bytu a bytového domu pred jeho stavebnou obnovou. Znalecký posudok alternatívne uvádza aj všeobecnú hodnotu členského podielu bytu po jeho stavebnej obnove v rokoch 2008, 2011 a 2012, čím odzrkadľuje mieru a rozsah zhodnotenia spoločného majetkového práva investíciami žalovanej. Súd ale neprihliadol na hodnotu po stavebnej obnove, pretože rekonštrukcia bola vykonaná po roku 1992 (po zániku manželstva). Odborný posudok č. 0107/2016 zo dňa 17. 06. 2016 vypracovaný Ing. Q. a odborné posúdenia realitnej kancelárie MICHA+ zo dňa 17. 11. 2017 a 29. 01. 2018 vyjadrujú obvyklú (trhovú) cenu porovnateľných bytov v intervale od 13.000,- Eur až po 20.000,- Eur, teda takmer v zhode so závermi znalkyne potvrdzujú všeobecnú (trhovú) hodnotu obdobného bytu v priemere na úrovni 17.000,- Eur. Odborné vyjadrenia žiadnym spôsobom nenarušili závery znaleckého posudku, ktorý na vedeckej úrovni odráža posudzované okolnosti všeobecnej hodnoty členského podielu v kontexte poznatkov odborného posudzovania. Okresný súd zdôraznil, že znalčka presnejšie ustálila metodiku určovania všeobecnej hodnoty členského podielu, čomu zodpovedá aj jej podrobná analýza kritérií a koeficientov pre výber znaleckej metódy (polohovej diferenciacie) oproti odbornému posudku č. 0107/2016. Prvostupňový súd preto vychádzal pri určení výšky nároku žalobcu na polovicu hodnoty členského podielu družstevného bytu v SBD Veľký Krtíš najmä z obsahu znaleckého posudku č. 22/2018. Vzhľadom na to, že žalobca netrval na žalobe, ktorú zobrať späť v rozsahu 3.200,- Eur, okresný súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP, keďže žalovaná voči zastaveniu nenamietala. Následne žalovanú zaviazal na zaplata sumy 9.300,- Eur, ktorú považoval za primeranú majetkovú náhradu za členský podiel, ktorý získala žalovaná.

11. Čo sa týka vzájomnej žaloby žalovanej, okresný súd uzavrel, že vzájomná žaloba z hľadiska § 451 ods. 2 a § 454 OZ neobstojí, pretože žalovaná za žalobcu neplnila, čo by podľa práva mal plniť žalobca. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca v družstevnom byte č. XXX, na 8. poschodí bytového domu súp. č. XXX na ulici P. O. X. č. XX vo Veľkom Q. zapísaný na LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie Veľký Krtíš nebyval od času rozvodu manželstva (do roku 1992) a družstevný byt od roku 1992 do 2016

neužíval, ale byť využívala žalovaná so svojimi deťmi a manželom O. R.. Žalovaná uhrádzala plnenia za byt v prospech SBD Veľký Krtíš, ktoré počas trvania práva spoločného nájmu od žalobcu nevymáhala. Žalobca sa na úkor žalovanej teda nemohol bezdôvodne obohatiť tým, že neplnil povinnosti nájomcu. Po rozvedení manželstva vzťah spoločného nájmu k družstevnému bytu formálne trval, ale žalobcovi z nájmu neplynul žiadny prospech, ktorý čerpala len žalovaná. Neplatí tým zákonný predpoklad uvedený v § 454 OZ, že žalovaná za žalobcu plnila niečo, čo podľa práva mal plniť žalobca. Žalovaná bola povinná uhrádzať nájomné a služby spojené s užívaním bytu SBD Veľký Krtíš, pretože byt užívala. Prvostupňový súd vzájomnú žalobu preto považoval za nedôvodnú. Preto vzájomnú žalobu v plnom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

12. Dokazovanie výsluchmi svedkov R. R., R. Y., R. P., R. R., L. P., Y. K. a žiadosťou SBD o aktuálnom zostatku členského podielu evidovaného v účtovníctve prvostupňový súd nevykonával, pretože dôkazy nemohli prispieť k objasneniu skutkového stavu vo veci a žalovaná na vykonaní dôkazov na pojednávaní dňa 26. 03. 2019 netrvala.

13. K trovám konania prvostupňový súd uviedol, že o všetkých trovách súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí v zmysle § 262 CSP. Z tejto zásady predstavuje výnimkou vyplatenie preddavku znalcom na trovy dokazovania podľa § 253 ods. 2 CSP. O samej náhrade trov znaleckého dôkazu (nárok a výška) súd nerozhoduje osobitne, ale rozhodne výrokom v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). V predmetnom konaní vznikli trovy z dôvodu znaleckého dokazovania. Znalkyňa Ing. arch. E. Z. predložila vyčíslenie trov spolu so znaleckým posudkom dňa 09. 10. 2018 vo výške 192,90 Eur a ďalej spolu s písomným vyjadrením k námietkam žalovanej dňa 11. 03. 2019 vo výške 49,64 Eur. S poukazom na uvedené zásady rozhodovania o v trovách konania, súd prvej inštancie rozhodol o nároku znalkyne Ing. arch. E. B.j na znalečné, ktorý jej v plnom rozsahu priznal. Trovy znaleckého dokazovania v súvislosti so znaleckým posudkom č. 22/2018 zo dňa 30. 08. 2018 sčasti už boli uspokojené žalovanou zo zloženého preddavku vo výške 150,-EUR, ktorú položku súd zohľadní v rozhodnutí o výške znalečného. Okresný súd uviedol, že o výške znalečného rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

14. O trovách konania strán sporu vo veci žaloby súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a s poukazom na § 256 CSP. Argumentoval, že žalobca mal v súdnom spore plný procesný úspech. Súd po zmene žaloby na pojednávaní dňa 26. 03. 2019 žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Procesnú zodpovednosť za čiastočné zastavenie konania nesie žalovaná, ktorá zapríčinila vedenie súdneho sporu tým, že nereagovala na jeho mimosúdne riešenie. Určenie konkrétnej výšky všeobecnej hodnoty podielu k družstevnému bytu bolo vecou znaleckého dokazovania, ktorú žalobca ale nemohol predpokladať.

15. V konaní vo veci vzájomnej žaloby prvostupňový súd rozhodol aplikujúc ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP tak, že vzájomnú žalobu v plnom rozsahu zamietol. Žalobcovi vzhľadom na tento procesný výsledok patrí nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

16. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalovaná (ďalej tiež „odvolateľka“), napádajúc ho vo výroku II., IV. a V. Odvolateľka sa podaným odvolaním domáhala zmeny odvolaním napadnutého rozhodnutia v napadnutých častiach tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanej prizná náhradu trov prvostupňového konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, a tiež znalkyni prizná nárok na znalečné v plnom rozsahu voči žalobcovi. Zároveň si odvolateľka uplatnila náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

17. Podané odvolanie odvolateľka odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná poukázala na to, že so žalobcom uzatvorili manželstvo dňa 01. 09. 1979. Toto manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 19. 11. 1992. Ešte pred rozvodom manželstva žalobca opustil spoločnú domácnosť a predmetný byt od roku 1992 užíva žalovaná, a tiež sama od uvedeného dátumu hradila nájomné v dohodnutej výške riadne a včas a platila za služby spojené s užívaním bytu. Žaloba neriešil uvedený stav 24 rokov, keď si neplnil svoje povinnosti v súvislosti so svojím členstvom v bytovom družstve. Až po značnej dobe niekoľkých rokov sa

žalobou o vyporiadanie členského podielu v bytovom družstve domáhal zaplata sumy 12.500,- Eur, keď svoj nárok čiastočne späťvzatím modifikoval na sumu 9.300,- Eur. Z konania žalobcu je zrejme, že tento nemal záujem byť nájomcom a členom bytového družstva, keď po opustení spoločnej domácnosti neuhrádzal nájomné ani žiadne platby spojené s užívaním bytu, o tento byt sa nestaral a nezveľaďoval ho na rozdiel od žalovanej. V roku 1993 si žalobca zmenil aj trvalý pobyt. Takýto stav obe strany akceptovali bez akýchkoľvek námietok 24 rokov, kde predmetná dohoda medzi nimi spíňala všetky náležitosti platného právneho úkonu. Odvolateľka uviedla, že návrh na zrušenie spoločného nájmu bytu podala len z dôvodu možného prevodu členských práv, čo však v prípade neochoty zo strany žalobcu nebolo možné, keď tento nemal záujem zosúladiť faktický stav (dohoda o zrušení spoločného nájmu bytu a členstva v bytovom družstve) zo stavom právnym, a preto bola nútená podať takýto návrh. Odvolateľka vzniesla námietku premlčania ohľadne žalobcovho nároku, keď podľa jej názoru si žalobca uplatnil takýto nárok po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej premlčacej doby. Odvolateľka má za to, že konkludentným prejavom vôle došlo k zrušeniu práva spoločného nájmu družstevného bytu a spoločného členstva, a to od momentu, t. j. od zákonného vyporiadania BSM rozvedených manželov, t. j. nasledujúci deň po dni, od ktorého uplynuli 3 roky od zániku manželstva, kde BSM rozvedených manželov nebolo vyporiadané rozhodnutím súdu ani dohodou, je potrebné počítať plynutie trojročnej premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva o zaplata polovice členského podielu začala preto žalobcovi plynúť dňa 20. 11. 1995 a uplynula dňa 20. 11. 1998. Odvolateľka tiež uviedla, že v prípade, že sa súd s uvedeným názorom, že vznesená námietka premlčania je dôvodná, nestotožní, žalovaná sa stala výlučným nájomcom a členom družstva aj na základe vydržania členského podielu a žalobca si v premlčacej dobe neuplatnil svoj nárok. Podľa žalovanej je námietka premlčania uplatnená v odvolacom konaní dôvodná, nakoľko skutkové tvrdenia a dôkazy uplatnené na súde prvej inštancie umožnia súdu posúdiť rozhodné skutočnosti z hľadiska hmotnoprávnej úpravy premlčania a umožnia mu taktiež prijať záver o premlčaní nároku, ktorý sa uplatňuje v zmysle žaloby.

18. Odvolateľka tiež nesúhlasí s tým, akým spôsobom súd určil hodnotu členského podielu v bytovom družstve, keď súd vo svojom odôvodnení konštatuje, že pri vyporiadaní nároku na vyplata polovice hodnoty členského podielu k bytu v bytovom družstve bolo potrebné vychádzať zo všeobecnej (obvyklej) hodnoty členského podielu ku dňu vyporiadania, t. j. ku dňu XX. 06. 2016. Uvedený dátum predstavuje právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku o zrušení spoločného nájmu bytu sp. zn. 11C/19/2016. V tejto súvislosti odvolateľka uviedla, že vzhľadom k tomu, že predmetný rozsudok len deklaroval faktický a právny stav zrušenia spoločného nájmu a spoločného členstva v bytovom družstve, ktorý bol zrušený dohodou rozvedených manželov konkludentným spôsobom ešte v roku 1993, súd nemohol vychádzať zo všeobecnej hodnoty členského podielu ku dňu XX. 06. 2016. Taktiež nie je zrejme, a nevyplýva to ani z odôvodnenia rozsudku, prečo súd ako smerodajný pre výpočet polovice členského podielu bral do úvahy výlučne znalecký posudok Ing. arch. E. Z. a nebral do úvahy odborný posudok Ing. S. Q.. Súd sa presvedčivo nevysporiadal s tým, z akého dôvodu pokladal za relevantnejší znalecký posudok, aj keď v zmysle CSP majú oba tieto listinné dôkazy rovnakú právnu relevanciu a nie je smerodajné, či uvedený dôkaz predložila strana v konaní alebo do konania bola príslušná osoba ustanovená súdom. Taktiež z uvedeného nevyplýva, či sa znalkyňa oboznámila s odborným znaleckým posudkom, či sa s ním akýmkoľvek spôsobom konfrontovala, resp. z akého dôvodu došlo k tak rozdielnym záverom. V tejto súvislosti odvolateľka podotkla, že obidve osoby sú znalcami v príslušnom odbore. Nesúhlasila s názorom súdu, že oproti odbornému posudku znalkyňa mala presnejšie ustáliť metodiku určovania všeobecnej hodnoty členského podielu, kde obaja znalci využili metódu polohovej diferenciácie. Odvolateľka má tiež za to, že znalkyňa sa nad rámec vyjadrovala a hodnotila právnu stránku veci, čo nie je prípustné. Odvolateľka má tiež za to, že uvedený právny nárok žalobcu je šikanózneho charakteru a je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti uviedla, že mala za to, že žalobca družstevný byt prenechal jej v dobrej viere, aby sa mohla postarať o maloleté deti, ktoré boli rozsudkom po rozvoде zverené do jej osobnej starostlivosti. Zásadný rozpor s dobrými mravmi vidí v tom, že žalobca si svoj údajný nárok uplatnil až po vyše 24 rokoch odlúčenia a opustenia spoločnej domácnosti, kde pre jeho osobu táto alternatíva je výhodnejšia vzhľadom k tomu, že súd toto právo nevysporiadal v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka. Platí zásada, že nepoctivému konaniu nesme súd poskytnúť ochranu s následkom nezabezpečenia jeho procesnej vynútiteľnosti. Dobré mravy sa v súdnej praxi využívajú ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu, alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Účelom nie je výkon práva, ale poškodiť iného, lebo konajúci v rozpore s dobrými mravmi je priamo vedený úmyslom spôsobiť inému účastníkovi ujmu, zatiaľ čo dosiahnutie vlastného zmyslu a účelu sledovaného právnou normou zostáva pre neho vedľajšie a nemá z hľadiska konajúceho význam. Odvolateľka má za to, že takýto výkon práva je šikanózneho charakteru,

nezodpovedá spoločenskému očakávaniu a v dôsledku rozporu s dobrými mravmi zakladá príčinu na zrušenie takéhoto subjektívneho práva. Žalovaná tiež poukázala na to, že ona ani jej splnomocnený zástupca nemajú právne vzdelanie a súd sa v žiadnom smere nezaoberal tým, aká je jej finančná a sociálna situácia, keď nie je v jej možnostiach a schopnostiach zaplatiť žalobcovi sumu 9.300,- Eur v trojdňovej lehote na plnenie od právoplatnosti. Úhrada akejkoľvek povinnosti v danom smere by bola spravodlivá a zákonná z jej pohľadu vo forme primeraných splátok pod stratou ich výhod v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky riadne a včas.

19. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovanej nevyjadril.

20. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch II., IV. a V. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

XX. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu, odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v odvolaní napadnutých výrokoch vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými, skutkovými a právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

24. Podané odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Žalovaná žiadnym spôsobom argumentmi uvádzanými v odvolaní nespochybnila správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že v podanom odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodovaní a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal.

25. Aby odvolací súd neopakoval na zdôraznenie svojho rozhodnutia logické argumenty a závery prvostupňového súdu, ktoré prvostupňový súd už vyslovil v odôvodnení svojho rozhodnutia, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty odvolateľky uvedené v jej odvolaní.

26. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala premlčanie žalobcovho nároku, keď zároveň poukazovala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2MCdo 21/2005, odvolací súd konštatuje, že táto odvolacia námietka nebola dôvodná.

27. Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci nie je možné aplikovať právne závery uvedené v predmetnom rozhodnutí NS SR, pretože v uvedenom rozhodnutí bola riešená iná situácia ako v prejednávanej veci, pretože bola riešená otázka premlčacej doby na vyplatenie polovice hodnoty členského podielu v bytovom družstve, v prípade keď k zániku spoločného členstva došlo do troch rokov od zániku manželstva, to znamená, že spoločné členstvo v bytovom družstve zaniklo skôr, ako nastala nevyvrátiteľná právna domnienka podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

28. V prejednávanej veci však bolo nepochybne preukázané, že spoločný nájom k predmetnému bytu a spoločné členstvo v SBD Veľký Krtíš zaniklo ku dňu XX.06.2016, teda v čase uplynutia trojročnej lehoty od zániku BSM bolo stále spoločným majetkovým právom strán ako bývalých manželov. S poukazom na ust. § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, toto majetkové právo teda prešlo do režimu podielového spoluvlastníctva s tým, že spoluvlastnícke podiely strán sú rovnaké. V takomto prípade premlčacia doba nemohla začať plynúť skôr, ako došlo k zrušeniu spoločného členstva a k rozhodnutiu

o tom kto sa stáva členom bytového družstva, teda skôr ako nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11C/19/2016-30 zo dňa 03.05.2016. Obdobný právny názor zaujal aj Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku NS ČR z 22.5.2008 sp. zn. 22Cdo/XX80/2007. Žalobca si nemohol uplatniť nárok skôr ako bolo právoplatne rozhodnuté o zrušení spoločného členstva v SBD, pretože až do právoplatného rozhodnutia o zrušení spoločného členstva bol členský podiel spoločným majetkovým právom oboch strán. V danom prípade teda premlčacia lehota začala plynúť až dňom právoplatnosti rozsudku vo veci sp. zn. 11C/19/2016, t.j. dňom XX.06.2016, a keďže žaloba bola podaná dňa 21.11.2016, nesporne bola podaná pred uplynutím premlčacej doby, teda námietka premlčania vznesená žalovanou nebola dôvodná.

29. Na rozdiel od bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniká k okamihu zániku manželstva (§ 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka), spoločný nájom družstevného bytu a spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve zaniká až na základe dohody bývalých manželov o zrušení práva spoločného nájmu družstevného bytu alebo rozhodnutím súdu (ak nejde o prípad uvedený v prvej vete § 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Do doby zániku spoločného nájmu a spoločného členstva v družstve nemožno teda vyporiadanie ohľadom tohto majetkového práva vykonať (k tomu napríklad rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 183/2010).

30. Odvolateľka v podanom odvolaní tiež namietala, že sa stala výlučným nájomcom a členom družstva na základe vydržania členského podielu a pričom zároveň uvádzala, že predmetný rozsudok o zrušení spoločného členstva v SBD len deklaroval faktický a právny stav zrušenia spoločného nájmu a spoločného členstva v bytovom družstve, ktorý bol zrušený dohodou rozvedených manželov konkludentným spôsobom ešte v roku 1993.

31. Odvolací súd k uvedeným námietkam udáva, že odvolateľka si protirečí, keď na jednej strane tvrdí, že sa stala výlučným nájomcom a členom družstva na základe vydržania členského podielu a zároveň uvádza, že predmetný rozsudok o zrušení spoločného členstva v SBD len deklaroval faktický a právny stav zrušenia spoločného nájmu a spoločného členstva v bytovom družstve, ktorý bol zrušený dohodou rozvedených manželov konkludentným spôsobom.

32. Žalovaná sa za žiadnych okolností nemohla stať výlučným nájomcom a členom družstva titulom vydržania členského podielu, nakoľko jej chýbala minimálne jedna z podmienok vydržania, a to dobromyseľnosť. Zároveň nie je možné súhlasiť s tvrdením žalovanej, že predmetný rozsudok o zrušení spoločného členstva v SBD len deklaroval faktický a právny stav zrušenia spoločného nájmu a spoločného členstva v bytovom družstve, ktorý bol zrušený dohodou rozvedených manželov konkludentným spôsobom ešte v roku 1993.

33. Ustanovenie § 705 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožňuje síce bývalým (spoločným nájomcom), aby sa o ďalšom nájme bytu dohodli. Ak však dohoda nebola uzavretá, prichádza do úvahy konštitutívne rozhodnutie (nie deklaratórne rozhodnutie, ako to uvádza odvolateľka v podanom odvolaní) súdu o nájme bytu, ktoré súd vydá na návrh niektorého z bývalých manželov. Na rozdiel od bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniká k okamihu zániku manželstva (§ 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka), spoločný nájom družstevného bytu a spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve zaniká až na základe dohody bývalých manželov o zrušení práva spoločného nájmu družstevného bytu alebo rozhodnutím súdu (ak nejde o prípad uvedený v prvej vete § 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Obdobný záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe súdov, napríklad rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 183/2010.

34. Ak by medzi stranami sporu existovala dohoda, hoc aj ústna, ohľadne nájmu predmetného bytu, nebolo by nutné podať žalobu o zrušenie práva spoločného nájmu bytu (§ 705 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalovaná však žiadnu dohodu o zrušení členstva v bytovom družstve nepreukázala. V danom prípade k zrušeniu práva spoločného nájmu bytu a k rozhodnutiu o tom kto sa stáva členom bytového družstva došlo až právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11C/19/2016-30 zo dňa 03.05.2016.

35. Pokiaľ odvolateľka v podanom odvolaní namietala spôsob určenia hodnoty členského podielu v bytovom družstve, tak ani tieto je námietky neboli dôvodné.

36. Všeobecnou cenou členského podielu v bytovom družstve je cena, za ktorú je možné v danom mieste a čase nadobudnúť alebo predať členské práva a povinnosti k bytu porovnateľnej veľkosti, polohy, vybavenia, veku a podobne. Obvykle sa táto cena (tiež trhovú hodnotu) zisťuje porovnaním s už realizovanými predajmi a kúpami podobných bytov v danom mieste a čase (k tomu porovnaj napr. rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo 29/2000, R 40/2002).

37. Odvolací súd ako nedôvodné vyhodnotil námietky, že súd ako smerodajný pre výpočet polovice členského podielu bral do úvahy výlučne znalecký posudok Ing. arch. E. Z. a nebral do úvahy odborný posudok Ing. S. Q. a presvedčivo sa nevysporiadal s tým, z akého dôvodu pokladal za relevantnejší znalecký posudok, aj keď v zmysle CSP majú oba tieto listinné dôkazy rovnakú právnu relevanciu.

38. Prvostupňový súd v ods. 24 odôvodnenia svojho rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, že znalkyňa Ing. arch. E. Z. stanovila všeobecnú hodnotu členského podielu k predmetnému družstevnému bytu na úrovni 18.600,- EUR. Prvostupňový súd pri určení výšky nároku žalobcu v rozsahu polovice hodnoty členského podielu k tomu družstevnému bytu vychádzal z tejto hodnoty členského podielu určenej znaleckým posudkom, ktorá reflektuje stav bytu a bytového domu pred jeho stavebnou obnovou. Prvostupňový súd neprihliadol na hodnotu po stavebnej obnove, pretože rekonštrukcia bola vykonaná po roku 1992 (po zániku manželstva). Odborný posudok č. 0107/2016 zo dňa 17. 06. 2016 vypracovaný Ing. S. Q. a odborné posúdenia realitnej kancelárie MICHA+ zo dňa 17. 11. 2017 a 29. 01. 2018 vyjadrujú obvyklú (trhovú) cenu porovnateľných bytov v intervale od 13.000,- Eur až po 20.000,- Eur, teda takmer v zhode so závermi znalkyne potvrdzujú všeobecnú (trhovú) hodnotu obdobného bytu v priemere na úrovni 17.000,- Eur. Odborné vyjadrenia žiadnym spôsobom nenarušili závery znaleckého posudku, ktorý na vedeckej úrovni odráža posudzované okolnosti všeobecnej hodnoty členského podielu v kontexte poznatkov odborného posudzovania. Okresný súd zdôraznil, že znalkyňa presnejšie ustálila metodiku určovania všeobecnej hodnoty členského podielu, čomu zodpovedá aj jej podrobná analýza kritérií a koeficientov pre výber znaleckej metódy (polohovej diferenciacie) oproti odbornému posudku č. 0107/2016.

39. Odvolací súd nemohol súhlasiť ani s námietkou žalovanej, že konanie žalobcu je šikanózne a je v rozpore s dobrými mravmi, a teda že s poukazom na § 3 Občianskeho zákonníka by mu nemala byť priznaná náhrada za jeho podiel na spoločnom majetkovom práve.

40. Odvolací súd v tejto súvislosti udáva, že tak ako žalobca ani žalovaná po dobu viac ako 24 rokov neriešila svoje majetkové práva. Žalovaná až v roku 2016 podala žalobu o zrušenie práva spoločného nájmu bytu. Teda ani samotná žalovaná sa zodpovedne nezaujímalala o svoje majetkové práva. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné aplikovať ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka za situácie, že ani žalovaná sa o svoje majetkové práva dostatočne nezaujímalala.

41. Pokiaľ odvolateľka namietala, že súd sa v žiadnom smere nezaoberal tým, aká je jej finančná a sociálna situácia, keď nie je v jej možnostiach a schopnostiach zaplatiť žalobcovi sumu 9.300,- Eur v trojdňovej lehote na plnenie od právoplatnosti, tá aj táto jej námietka bola nedôvodná.

42. Podľa § XX2 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

43. Lehota na plnenie je tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť tiež rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku.

44. Žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že v danom prípade boli splnené podmienky na predĺženie lehoty na plnenie, teda že v jej prípade splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní je objektívne nemožné. Len všeobecné konštatovanie nie je v jej možnostiach a schopnostiach zaplatiť žalobcovi sumu 9.300,- Eur v trojdňovej lehote na plnenie od právoplatnosti, je v tomto smere nedostatočné.

45. S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a vo výrokoch IV. a V. týkajúcich sa trov konania, ktoré odvolateľka ani nenapadla konkrétnymi odvolacími dôvodmi, podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

46. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca. Preto žalobcovi prináleží nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100%). Nakoľko však žalobcovi preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli (k podanému odvolaniu žalovanej sa nevyjadril), bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), a preto odvolací súd rozhodol, že žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania voči žalovanej nepriznáva (k tomu porovnaj napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6Cdo/5/2017 a iné).

47. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).